

DE LIMBURGSE JAGER

HET MAGAZINE VOOR (OUD) LEDEN VAN HET REGIMENT EN
42E BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23-11-1813

NIEUWS

Commando Overdracht

PHAFFDAG

BREDA 2013

INTERVIEW

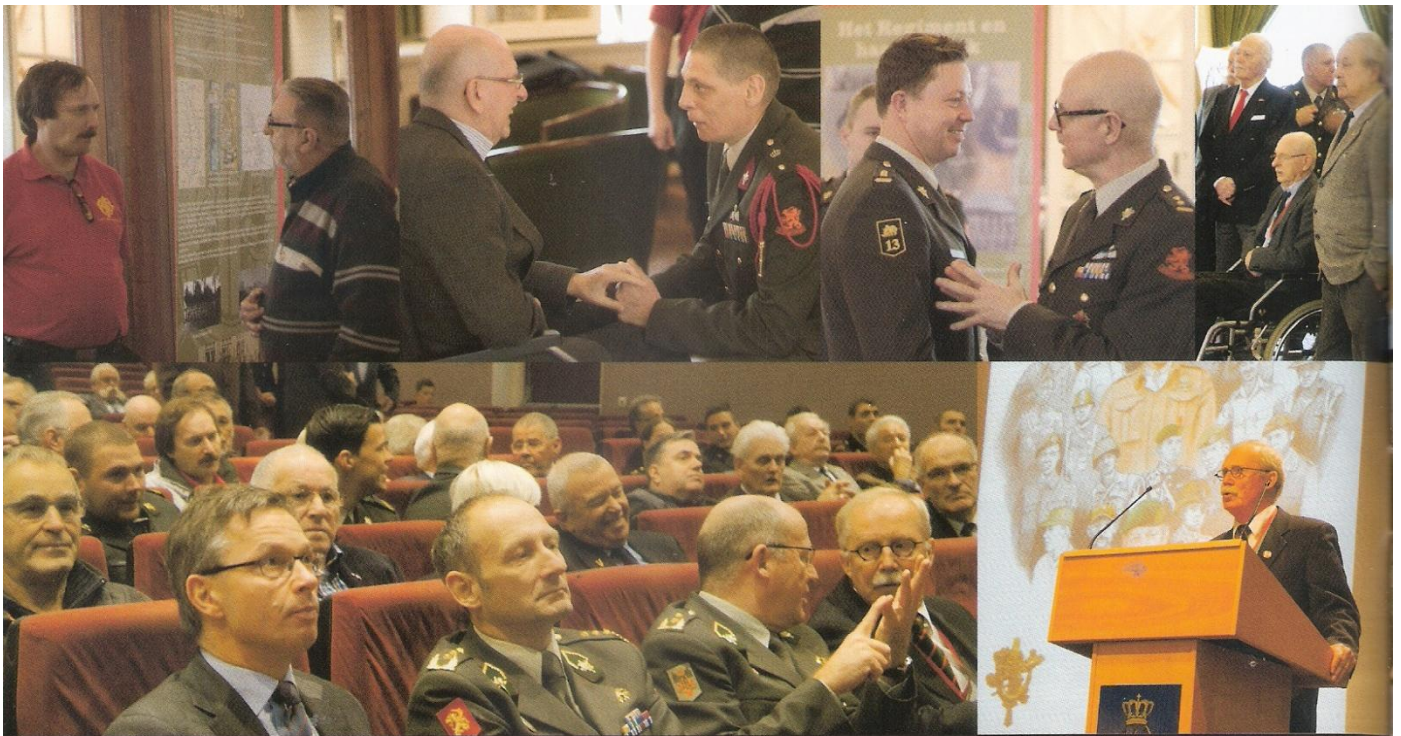
Cees van der Ploeg

DEC 2013

BIJZONDERE PHAFFDAG 2013 IN BREDA

DE PHAFFDAG OP 6 DECEMBER 2013 STOND IN HET TEKEN VAN '200 JAAR REGIMENT'. IMMERS KOLONEL PHAFF RICHTTE OP 23 NOVEMBER 1813 ZIJN EIGEN INFANTERIE REGIMENT OP EN STELDE DAT TEN DIENSTE AAN DE OP 30 NOVEMBER GEÏNSTALLEERDE SOEVEREIN VORST, DE LATERE KONING WILLEM I. >

Deze dirigeerde het net opgerichte Regiment in december naar de door terugtrekkende Franse troepen belegerde stad Breda. Het Regiment Phaff verdedigde met ware heldenmoed de stad tegen een nieuwe bezetting.

Om redenen van dit eerste Wapenfeit is de Phaffdag dit jaar derhalve op de KMA in Breda gehouden.

Zie elders in dit magazine het artikel over het beleg van Breda.

Het ontvangst was op de KMA in de Grote Zaal van het Kasteel van Breda. Waarna in de aula leerzame lezingen werden gegeven door: de Commandant Landstrijdkrachten, LGen De Kruif als Wapenoudste, de heer Schaftenaar van de Historische Vereniging 2e Bataljon Grenadier

Compagnie en Lkol Jansen, Commandant Regiment Limburgse Jagers en 42BLJ. Ter gelegenheid van '200 jaar Regiment' werd een markante Plaquette onthuld op de brug van de Nieuwe Prinsenkade.

Na deze officiële plechtigheid werd een heerlijke winterlunch geserveerd, en was het mogelijk het Kasteel en KMA museum te bezichtigen. ♦

REGIMENT 200 JAAR

1813, Kol Phaff richt zijn Linie Regiment op en legt een dikke fundering, hoe trots zou Kol Phaff zijn, ook nu nog, na 200 jaar zoveel waardering. De fundering voor 200 jaar Nederland, 200 jaar Landmacht, maar belangrijker nog, ONS Regiment, 200 jaar militairen in zijn Regiment, is er een groter compliment?

Van Breda tot Nederlands Indië, van de Duitse laagvlakte tot Chora in Afghanistan, niet beter, maar laten zien hoe wij het conflict ingaan, samen werken aan het grotere plan. Wel anders, met kracht en wijsheid aanwezig, om een veilige wereld voor een ieder te waarborgen, en samen te werken aan vrede en veiligheid, op weg naar een wereld zonder zorgen.

Een wereld zonder zorgen, zonder slag of stoot zal dit niet lukken, Kol Phaff zal dit gemerkt hebben, Breda ontzetten ging niet zonder brokstukken. De Phaff dag wordt jaarlijks herdacht als een heuglijk feit, maar helaas ook als herinnering aan alle gevallen, die vanaf 1813 hun leven hebben gegeven voor Nederland en de wereld, voor ons en alle andere betrokkenen.

Wij herinneren Phaff, wij herinneren onze collega's van weleer en van kort geleden, vergeten doen we ze niet, hun offer zullen wij herdenken in gedachte en gebeden. Wij herinneren Phaff en zijn Linie Regiment, wij danken Phaff en zijn kolonelsschap, want dat bracht ons, BLJ'ers overal ter wereld, vriendschap en bovenal, kameraadschap.

1813, gewerschoten en kanon gebulder, Breda wacht de finale af, maar de Fransen blijven weg, want daar is het Linie Regiment van Phaff. 2013, saluutschoten, klappende handen en onze Regiments mars, uit volle borst meegezongen met de baret zwaaiend boven het hoofd, allen bedankt, afmars.

Kpl I TS (b.d.) Chris van Straten

GESCHIEDENIS

HET BELEG VAN BREDA

20-23 DECEMBER 1813

TEKST MARC GEERDINK-SCHAFTENAAR, VERENIGING 2E BATAILLON GRENADIER
COMPAGNIE **BEELD** TIMOTHY NELMS EN ELLIE WOUT

DE BELEGERING VAN BREDA IN 1813 IS EEN KLEIN, MAAR BELANGRIJK GEVECHT GEWEEST. IN NOVEMBER VAN DAT JAAR WAS DE NEDERLANDSE BEVOLKING IN OPSTAND GEKOMEN TEGEN HET FRANSE GEZAG TOEN RUSSISCHE TROEPEN NEDERLAND BINNENVIELEN.

Franse troepen sloegen op de vlucht voor de gevreesde kozakken en trokken zich terug in verschillende vestingsteden, in afwachting van een tegenoffensief. Een Provisioneel Bestuur nam de regering van Nederland op zich en bereidde de terugkomst van de Prins van Oranje voor. In Breda lag een garnizoen van 2.000 man Fransen; de aanvoerder van een troep kozakken dat onderweg was naar de stad liet het gerucht ver-

spreiden dat er 3.000 kozakken en nog veel meer Pruisische infanterie onderweg was om de stad in te nemen. Toen een Franse patrouille inderdaad een aantal kozakken tegenkwam maakten ze rechtsomkeert; de volgende ochtend, op 10 december, verliet het garnizoen de stad. De Kozakken trokken triomfantelijk Breda binnen, later gevolgd door de Russische hoofdmacht onder generaal Benckendorff. Op 12 december

werden de sleutels van de stad naar de Prins van Oranje gebracht en de stad officieel aan hem overgedragen. Het Provisioneel Bestuur wilde graag troepen sturen om de stad te kunnen verdedigen, maar het Nederlandse leger was nog in opbouw, en afgezien van wat genieofficieren en een compagnie kustkanoniers was er maar één bataljon infanterie beschikbaar: een regiment infanterie, opgericht door kolonel J.E. Phaff,

'...ze bestormden de Antwerpse poort die werd verdedigd door 250 Russische Jagers.'

betaald uit zijn eigen vermogen. Dit regiment was slechts drie weken geleden opgericht; in die tijd waren bijna 400 man geworven en voorzien van uniformen en wapens. Het regiment marcheerde op 17 december richting Breda; vanuit Willemstad zouden twee schepen met artillerie en munitie volgen. Ondertussen hadden de Fransen niet stil gezeten: Breda was een belangrijke stad die de verbinding betekende tussen de havenstad Antwerpen en het hoofdkwartier in Gorinchem.

Op 18 december werd door generaal Rouget met een verzamelde strijdmacht van 12.000 man en 30 stuks geschut een tegenoffensief ingezet. Deze troepenmacht joeg de Kozakken uit hun voorposten en bereikte twee dagen later Breda. Het gerucht over de Franse opmars was al vooruitgesnel, met de dreiging dat de Franse soldaten de stad vier dagen zouden mogen plunderen als ze deze in zouden nemen. De stemming in de vesting was echter opperbest: een Franse gezant die de overgave van de stad eiste werd

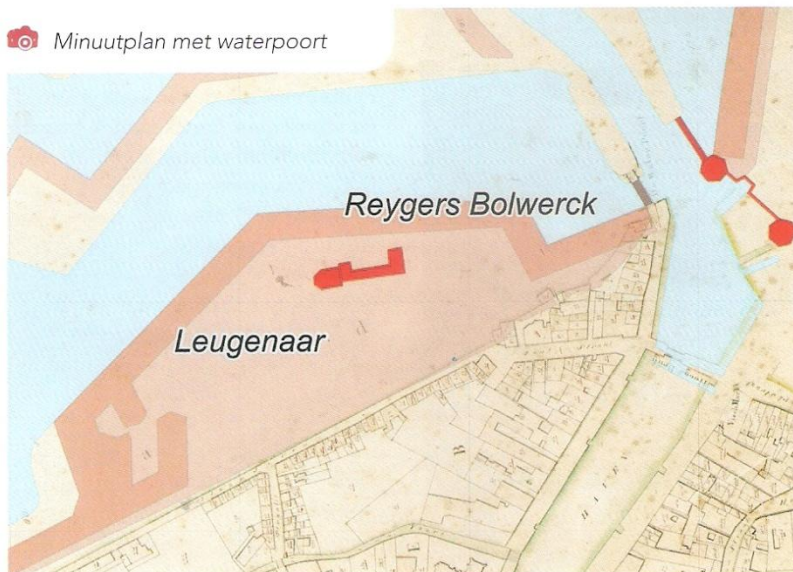
weggestuurd. De Russische troepen, bestaande uit ongeveer 1.000 man infanterie, 500 man cavalerie, 4 stukken geschut en enkele honderden

kozakken, werd versterkt door 500 bewapende burgers van de schutterij die in enkele dagen was gevormd uit vrijwilligers. Benckendorff stuurde verzoeken om versterking, maar de Britten waren net geland in Zeeland, en het Pruisische korps van Von Bülow belegerde Gorinchem. De afwijzing van de Franse gezant werd beantwoord met een beschieting van de stad; op dat moment kwam de eerste versterking in de stad aan: het 'Streifkorps' van de Pruisische majoor Von Colomb, bestaande uit 170 vrijwillige cavaleristen, dat de Franse opmars op afstand had gevolgd. De Fransen hadden de stad nog niet volledig ingesloten omdat ze een snelle overwinning verwachtten; ze bestormden de Antwerpse poort die werd verdedigd door 250 Russische Jagers. Juist op dat moment arriveerde het Regiment van Phaff, dat meteen bij de verdediging werd ingezet. Dankzij hun inzet werd de aanval afgesla- ➤

 De waterpoort

Minuutplan met waterpoort

gen. De situatie was echter verre van ideaal omdat het de verdedigers ontbrak aan zware artillerie; deze was nog onderweg vanuit Willemstad, maar als de Fransen de schepen zou onderscheppen was alle hoop verloren. Er werden dan ook patrouilles uitgezonden om de schepen te zoeken. Die avond kwam een patrouille Kozakken terug: ze hadden de schepen gevonden en brachten deze via de Waterpoort de stad binnen. De aanwezige genieofficieren begonnen met het coördineren van de bouw van een artilleriestelling waar in totaal twaalf zware stukken geschut (12 en 24 pond) werden opgesteld. Dit werd bemoeilijkt doordat de Nederlanders, Russen en Pruisen elkaar niet konden verstaan, en de Franse artillerie de hele nacht onophoudelijk de stad bombardeerden. Toch lukte het om de stukken in stelling te brengen.

De volgende dag werd het Franse geschut dan ook beantwoord met een tegenbombardeement vanuit de stad, dat enkele Franse stukken uitschakelde. De hele dag voerden de Fransen aanvallen uit op de Antwerpse Poort en de Waterpoort, maar

deze werden telkens afgeslagen. Een verrassingsaanval op de Waterpoort, waaruit bleek dat de Franse troepen de stad nu helemaal omsingeld hadden, werd door 150 man van het Regiment van Phaff en de Schutterij na harde gevechten afgeslagen. De dag daarna, op 22 december, beperkten de Fransen zich tot een

langdurige beschieting van de stad; de opmars had zijn momentum verloren, en diezelfde nacht trokken ze zich terug richting Antwerpen, achtervolgd door de Pruisen van Von Colomb en honderden Kozakken. Het gevaar was definitief geweken toen het korps van Von Bülow Breda binnentrok; later volgden de Britse troepen. Breda werd een belangrijke doorvoerplaats voor de troepen en voorraden. Antwerpen werd in mei 1814 veroverd.

'Het gevaar was definitief geweken toen het korps van Von Bülow Breda binnentrok...'

Het Regiment van Phaff was inmiddels omgenummerd tot het Bataljon Infanterie van Linie nr. 2 en was naar Naarden gestuurd om die stad te belegeren.

Phaff werd bedankt voor zijn inzet voor de bevrijding van Nederland en met pensioen gestuurd.

Als dank voor hun inzet werden 21 sergeanten, 29 korporaa's en 84 manschappen van het bataljon beloond met een gratificatie, een sergeant en luitenant werden bevorderd. ♦